

Una inversió molt cara

ASSUMPCIÓ VILA

El Centre de Visitants del Gironès, situat a Sarrià de Ter, ha complert un any. En aquest període l'han visitat més de 10.000 persones, la meitat de les previstes en el pla de negoci per fer-lo rendible. De fet, crec que mai tant, és a dir, difícilment s'assolirà una xifra més elevada després que s'inauguri la sortida Centre de Girona per l'AP-7 i deixin de visitar-lo els pocs turistes forans que surten per Girona Nord. Malgrat les bones intencions dels seus promotors, el Centre de Visitants no encaixa ni arrenca. Pateix la malura de la crisi, agreujada per una benevolència política vers les inversions de difícil retorn.

El Consell Comarcal del Gironès, quan n'era presidenta Cristina

Una inversió molt cara

Alsina, es va entossudir a fer aquest equipament en un lloc inadequat, l'autovia de Sarrià de Ter, ja que l'Ajuntament els va facilitar un espai destinat inicialment a usos culturals del municipi. Està allunyat dels elements patrimonials, quan tothom coneix que els centres d'interpretació funcionen quan són l'avantsala d'una visita a un parc natural o bé a edificis d'interès arquitectònic. Un cas d'èxit que podem posar per exemple és el conjunt de Sant Benet del Bages.

El Consell Comarcal del Gironès va voler allunyar la comarca de la ciutat que li dona nom, evitant la centralitat. Quants visitants hauria tingut de situar-se al punt de benvinguda del passeig de la Copa?, o prop de la Catedral, el vell projecte de recuperar la casa Pastors per a usos turístics i de promoció? A la ciutat de Girona els visitants es compten per mils de milers i tanmateix un espai d'aquestes característiques bé pot encabir informació de la comarca i de cada municipi. Què passaria si, per exemple, l'audiovisual es projectés al Museu Arqueològic de Sant Pere de Galligants? Segur que el museu de Sant Pere es rejuveniria i l'audiovisual guanyaria en poder veure in situ les restes històriques a què fa referència.

Quan es va començar a gestar aquest Centre ja estàvem en plena crisi. Era el moment d'aparcar aquest projecte o de redissenar-lo utilitzant més internet com a eina de promoció. José Antonio Donaire, expert en temes turístics, sempre es queixa que no aprofitem prou el potencial d'Internet i continuem editant prospectes que es llencen a les escombraries. No en trauríem més profit si tot el que es mostra al museu virtual es pogués veure a Internet, decarregant-ho des de cada web municipal i de la del Consell Comarcal del Gironès? Encapsulant la informació en un lloc, al qual per accedir-hi s'ha de pagar, és no entendre res de res, ni de turisme ni d'informació. Aquesta ha de córrer lliure a la xarxa i l'accés hi ha de ser gratuït.

El Centre de Visitants es va fer a correuita ja que es disposava d'una subvenció del Feder que s'havia d'executar el desembre del 2010. La resta de diners anaven a càrrec del Consell del Gironès, de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Sarrià de Ter, el qual hi va posar gratia et amore, l'edifici en estructura. La meua sorpresa ha estat veure a la premsa que aquest projecte figura en les llistes del ?PUOSC 2012 amb una partida de 220.000 euros. Un equipament inaugurat el març del 2011, com es va finançar? Es licitaran ara les obres a fer, o es trauran només les factures pendents de pagar? Estaria bé que el president del Consell Comarcal del Gironès o el seu secretari ens en donés una resposta. Per transparència i rigor o si no seran sospitosos de martingales comptables.

Del que es tracta no és només del seu finançament, sinó també del seu manteniment anual. Part del personal del Centre de Visitants ja formava part de la plantilla de l'àrea de turisme del Consell Comarcal. No ens hauríem

de preguntar si els consells comarcals han de tenir competències en turisme i també la Diputació? N'hi ha una que semblava clara, però tant pot ser de turisme com de medi ambient: les rutes de senderisme i de BTT. Al Gironès només desitjaria que es mantinguessin amb la cura de les del Baix Empordà. Les rutes del Gironès estan mal senyalitzades, els senyals malmesos pel temps i pels brètols, a més mal descrites en el fullet de propaganda, que han traduït al francès i a l'anglès repetint les mateixes errades que en català. Per fer el seguiment de les rutes de senderisme s'ha de trepitjar el territori i reposar els senyals malmesos. No és feina de despatx, prèviament s'ha de caminar.

Tot plegat són diners dels quals no disposem. Hem fet una inversió exagerada, en un lloc inadequat, la qual cosa comporta un manteniment de l'equipament i de l'àrea costós i de poca rendibilitat. Els ciutadans hem estat indolents i benèvols amb els polítics, sense veure el cost futur de les seves decisions. I ara ho paguem i com. Ens retallen l'essencial i queda el prescindible. A Sarrià de Ter, la Generalitat de Catalunya i el Consell Comarcal del Gironès ens trauran el transport escolar de què gaudíem des de fa més de quinze anys pel fet de tenir l'escola a la muntanya, allunyada del nucli urbà, i s'obligarà els pares a assumir la despesa del desplaçament. Ras i curt, els vàrem regalar un equipament i ara ens cobren els interessos.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/04/11/inversio-cara/556479.html?utm_source=rss